

Àrquies prové del discurs de Ciceró en "Defensa del poeta Àrquies" dirigit a vindicar la igualtat de drets per totes les persones que comparteixen un mateix entorn polític i civil.

Editorial

Defensar els Defensors de drets humans: una tasca imprescindible

Pascale Coissard, responsable d'Incidència de la CCAR
<http://ciutatsdefensoresdretshumans.wordpress.com/>

Els defensors i defensores de drets humans són persones que, de manera individual o col·lectiva, treballen per promoure o protegir els drets humans, normalment a escala local o regional. El què els identifica com a "defensors" és la finalitat de la seva tasca, per bé que la naturalesa de les seves activitats pot ser molt diversa: membres d'entitats no governamentals; treballadors públics de l'àmbit de la justícia, les Procuradories, Defensories o similars; sindicalistes; membres del sector privat, d'organitzacions internacionals, professionals d'altres àmbits...

La tasca dels defensors i defensores pot consistir en reunir i difondre informació sobre violacions de drets humans, realització d'activitats de mobilització de l'opinió pública, capacitació o formació d'altres persones o sectors en temes de drets humans, recolzament a les víctimes de violacions de drets

humans, enfortiment dels mecanismes de rendició de comptes... És a dir, una varietat multidisciplinària de tasques que tenen com a característica comuna el compromís per ajudar als altres, compromís basat en les normes internacionals de drets humans i en els principis d'igualtat i no discriminació i en la dignitat humana. Un compromís que sovint comporta un risc per a la vida i la seguretat dels defensors i defensores i/o de les seves famílies, tant per part d'agents governamentals com per part d'altres actors (terratinents, paramilitars, càrtels de delinqüència organitzada, etc.)

Per tal de protegir la feina d'aquestes persones, l'any 1998 les Nacions Unides van adoptar la Declaració sobre el dret i el deure dels individus, els grups i les institucions de promoure i protegir els drets humans i les llibertats fonamentals universalment reconeguts (Res. 53/144, de 9 de desembre de 1998). La Declaració reconeix que:

"Tota persona té dret, individual o col·lectivament, a promoure i procurar la protecció i realització dels drets humans i les llibertats fonamentals en els plànols nacional i internacional."

Això implica, per la Declaració, el dret individual i col·lectiu de tothom a conèixer, difondre i protegir els drets humans i el corresponent deure dels Estats de protegir les persones que actuen com a "defensors dels drets humans".

Més recentment, la resolució 60/161, de l'Assemblea General de les Nacions Unides, de 16 de desembre de 2005 demana, entre altres coses, que: "4. ...Els Estats adoptin totes les mesures necessàries, a nivell local i nacional, per garantir la protecció dels defensors dels drets humans, en particular en èpoques de conflicte i de manteniment de la pau". És aquesta l'obligació que entoma els municipis participants amb el plantejament del present projecte.

Com a mecanisme de garantia de la Declaració, les Nacions Unides van decidir a l'any 2000 nomenar un representant especial sobre la qüestió dels defensors i defensores dels drets humans, representant que en aquests moments és l'ugandesa Margaret Sekaggya i que realitza un informe anual sobre la situació dels defensors i defensores arreu del món.

Tots aquests òrgans i instruments internacionals s'han de veure reforçats, tal i com diu la pròpia Declaració en els seus articles 14 i 15, per l'acció dels diferents poders públics estatals, que tenen l'obligació d'adoptar totes les

mesures necessàries per promoure la comprensió per part de tota la seva ciutadania dels seus drets civils, polítics, econòmics, socials i culturals.

Completar aquestes polítiques, amb un projecte de promoció i sensibilització dóna sentit a tota l'acció de govern dels consistoris implicats en el projecte i és la seva principal justificació.

Ciutats defensores dels drets humans

Per això, l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat, la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat i l'Institut de Drets Humans de Catalunya han organitzat el projecte "**Ciutats Defensores de Drets Humans**" que començarà el dimarts 2 d'octubre i finalitzarà el 12 d'octubre, en les quals estan implicades les ciutats de Lliçà de Vall, Sant Boi de Llobregat, Castelldefels, Sant Cugat del Vallès, Gavà, Santa Coloma de Gramenet, Sant Vicenç dels Horts, El Prat de Llobregat, Molins de Rei, Barberà del Vallès, Viladecans així com Casa Amèrica de Catalunya, Àrea Metropolitana de Barcelona i Fundació TMB.

<http://ciutatsdefensoresdretshumans.wordpress.com/ciutat-s-defensores-dels-drets-humans>

Vol donar a conèixer la feina dels defensors i defensores dels drets humans, ajudant a conscienciar a

la ciutadania de les ciutats participants sobre la necessitat d'integrar la defensa dels drets humans en la nostra tasca quotidiana. Es tracta d'organitzar l'estada a Catalunya d'un grup de 6 defensors i defensores dels drets humans durant un període de 7/10 dies per organitzar una sèrie d'activitats de diferent naturalesa (xerrades, trobades, reunions institucionals, visites a escoles,...) que serviran per donar a conèixer la tasca dels defensors/es i la importància de recolzar-los.

Per [James Torh](#), [Maria Doris Rivera](#), [Marco Antonio Arana](#), [Alma Masic](#), [Estela Barnes de Carlotto](#) i [Idagja Lachgare](#), serà l'oportunitat de parlar de la seva feina i de les dificultats amb les que s'han trobat a l'hora d'empendre-la. Us esperem nombrosos a les activitats que podeu trobar [aquí](#).

Segueix la CCAR a :

[Twitter CCAR](#)

[Facebook CCAR](#)

[Youtube CCAR](#)

Reflexions

L'Asil Diplomàtic: una visió comparada

Oriol Vallès Freixas, Àrea de Incidència.

L'asil diplomàtic ha estat i segueix sent font de debat, però no ha obtingut el mateix reconeixement a la Comunitat Internacional. Mentre a Llatinoamèrica disposa d'una major importància històrica i una relativa aplicació de facto, els Estats d'Europa es mostren més reticents¹. Un dels darrers casos de major repercussió mediàtica és la sol·licitud de l'activista i fundador de la web de WikiLeaks, Julian Assange, a l'ambaixada de l'Equador a Londres, reclamat pels Estats Units on podria ser condemnat a mort.

En poques paraules, l'asil diplomàtic és el dret a obtenir l'asil en consolats, ambaixades, bucs de guerra, o a la mateixa residència de l'ambaixador, situats al mateix país que et persegueix i sense necessitat de traspasar-ne les fronteres.

---

¹ Existeixen però molts exemples d'aquesta *praxis* protagonitzats per Estats no llatinoamericans: l'expresident de Libèria, F. Tolbert al 1980 per l'ambaixada de França a Monròvia; l'exministre d'economia de Guinea Bissau, Vasco Cabrai, al 1980 per l'ambaixada de Suècia a Bissau, així com varies ambaixades de països europeus a Espanya van concedir asil diplomàtic a ambdós bándols durant i després de la Guerra Civil, com ara Bèlgica, Finlàndia, França, Noruega, Països Baixos, Polònia, Romania, Turquia o La Xina (Veure: SOSNOWSKI, Leszek. *Hacia la codificación del asilo diplomático en el derecho internacional*. Estudios Latinoamericanos. peu de pàg. 31 i; FRANCO, Leonardo i varis; *El asilo y la Protección Internacional de los Refugiados en América Latina: Análisis crítico del dualisme "asilo-refugio" a la luz del Derecho Internacional de los Derechos Humanos*; ACNUR 2004 pàg. 89).

Per a molts de nosaltres, la figura de l'asil diplomàtic és inequívocament coherent amb una noció justa i real de l'estatut d'asil. Una persona que fuig d'una por fonamentada a una vulneració de Drets Humans imminent, amb riscos directes a la seva integritat i sense possibilitat d'obtenir protecció allà on està, no hauria de córrer el perill de ser capturada i condemnada sense justícia, o fins i tot assassinada, o víctima de l'extorsió de les xarxes de tràfic, mentre intenta traspasar les fronteres buscant protecció. La possibilitat de dirigir-se a una legació diplomàtica situada al mateix estat que el persegueix per obtenir el dret d'asil multiplica les oportunitats de sortir-se'n.

Malgrat tot, aquesta noció ancorada en la tradició llatinoamericana i en el concepte d'extraterritorialitat de les ambaixades i consolats, queda fora de la definició de refugiat de base consuetudinària, més restrictiva, segons la qual per obtenir l'estatut de refugiat cal trobar-se fora del territori de l'Estat que et persegueix².

A nivell europeu s'amplien les limitacions i les directives estableixen que quan parlem de Protecció Internacional en una legació diplomàtica consular

---

² Art. 1 de la Convenció de Ginebra de 1951 i l'art. 1 del Protocol de l'Estatut del Refugiat de 1967.

acreditada a l'estranger, entenem "país estranger" com a un país extracomunitari³. Així, no tindria cabuda en la llei una petició d'un ciutadà de la UE en un país o legació part de l'espai Schengen.

La llei espanyola 12/2009 va encara més enllà i anul·la la possibilitat de sol·licitar asil en legacions diplomàtiques espanyoles, malgrat sigui una legació que es trobi fora de l'Estat nacional del sol·licitant i en un Estat extracomunitari. La nova reglamentació sense reglament⁴, valgui la redundància, tanca la porta a la concessió d'asil a les legacions espanyoles (si és que mai hi ha hagut la porta oberta a les ambaixades, amb altes mesures de seguretat i sovint "bunqueritzades").

Ambaixada francesa a Bogotà

Font: Wikimedia
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/00/Bogot%C3%A1_-_Embajada_de_Francia.JPG

Amb l'article 38 de la Llei 12/2009, aquesta protecció queda reduïda a la concessió de poders de gràcia al cònsol o ambaixador que l'habiliten per atorgar amb discrecionalitat un visat al sol·licitant per fer efectiva la seva

sol·licitud un cop trepitgi el territori espanyol, sempre que la representació diplomàtica no es trobi en el país de nacionalitat del sol·licitant, que sigui extracomunitari, i només en cas que perillés la seva integritat física.

Cal dir que la praxis no ha estat sempre així de restrictiva. Existeixen diversos precedents que apunten a que els orígens de l'asil diplomàtic es remunten al nostre país durant el Regnat de Carles I, qui va establir que "les cases dels ambaixadors serveixen d'asil inviolable, com abans els temples dels Déus, i que ningú permeti violar aquest asil, sota cap pretext"⁵.

En contraposició, l'asil diplomàtic, o també anomenat asil polític, en el costum regional llatinoamericà disposa d'una ampla trajectòria de reconeixement i de positivització en el dret⁶. Actualment alguns dels països que el segueixen reconeixent en el seu marc legislatiu són Equador, Veneçuela, Perú, Bolívia, Paraguai, Mèxic, Argentina o Xile, entre altres.

Mentrestant, la perspectiva occidental segueix sent restrictiva. S'entén que la concessió d'asil en una legació estrangera porta implícita una denúncia de violació de drets humans pel país perseguidor i, alhora, és contrària a la sobirania d'aquest Estat dins del seu mateix territori. Alguns autors apunten que aquesta visió europea dels refugiats com a "un gran nombre de gent fugint d'un país" respon als grans

⁵ Veure *Op. Cit.* Pàg. 81

⁶ Destaquen les convencions sobre Asil de La Habana al 1928, la Convenció sobre Asil Polític de Montevideo al 1933, i la Convenció sobre Asil diplomàtic i asil territorial de Caracas al 1954, que permeten la sortida de la legació de l'asilat diplomàtic cap al país que li ha concedit l'asil.

desplaçaments de persones produïts arrel dels conflictes en el sí d'Europa. En canvi, la visió llatinoamericana, neix d'un context d'inestabilitat, de revoltes, de cops d'Estat i de revolucions que van fer erigir la figura de l'asil diplomàtic com a la necessitat de protecció amb caràcter urgent de perseguits polítics, i no de grans desplaçaments de persones que, de produir-se, es veurien a més amb dificultats per una geografia abrupta⁷. Malgrat tot, al llarg de les darreres dècades, i amb els conflictes armats interns, la tradició llatinoamericana ha incorporat la noció de refugiat occidental.

En resum, és convenient una codificació del dret a l'asil diplomàtic, ampliant-ne les seves garanties i extensió, de manera que els estats d'Europa ens apropem també als costums regionals del continent veí. Això permetria garantir una major cobertura dels Drets Humans i, alhora, alleujaria les tensions fruit de les sol·licituds d'asil diplomàtic, com les dels Srs. Assange i Snowden, establint mecanismes de justícia recíproca que evitarien sofriment als afectats i crispació internacional. L'esperança segueix viva, el cas Haya de la Torre⁸, que va permetre la sortida del país al polític peruà refugiat a l'ambaixada de Colòmbia a Lima, és un precedent al qual s'empara

la defensa de Julian Assange. Tot i això, podria ser que una codificació d'aquest dret portés a una major limitació de les seves garanties. La certesa és que occident ho veu amb més pors i hi introdueix limitacions, però no podem oblidar que el que està en joc són persones perseguides que lluiten per un futur millor, més just i respectuós amb els Drets Humans.

⁷ Veure: SEPÚLVEDA, César, *Manual de derecho internacional público*, Porrúa, Méxic, 1998, pág. 541 citat per *Op. Cit.* Pàg 115 t i REALE, Egidio, *Le droit d'asile*, Hague Academy of International Law, Recueil des Courses, París, 1938, Vol. 1. citat per *Op Cit.* pàg 83)

⁸ Sentència del Tribunal Internacional de Justícia de 20 de novembre de 1950 sobre el cas Haya de la Torre. Veure també article *¿Asilo político o asilo diplomático?*; El País, internacional, 16 d'Agost de 2012. Disponible a: http://internacional.elpais.com/internacional/2012/08/16/actualidad/1345124128_899165.html

---

Testimoni

Testimoni d'un Voluntari Programa d'Intermediació Laboral Voluntariat i Xarxes Socials: Eduard Santiago

Entrevista feta per: Helena Abad, Àrea d'Incidència

El Programa Voluntariat i Xarxes Socials és un programa d'intermediació laboral innovador i interactiu. Neix fruit de les necessitats d'ampliar la cartera de recursos formatius i laborals de les persones refugiades i immigrades.

-Breu descripció de la teva activitat dins del programa.

Participar en l'actualització de dades d'empreses i associacions empresarials i establir contactes en vistes a una possible col·laboració

-Com vas conèixer aquest programa? Per què et vas apuntar?

Jo ja era voluntari de CCAR i em van cridar per si volia participar-hi. Vaig veure que es tractava d'un projecte organitzat i amb certs elements preexistents que donaven una certa esperança d'èxit. La integració laboral dels titulars del dret d'asil, o aspirants a ser reconeguts -com el de tots els migrants- és essencial perquè tinguin una vida mínimament normalitzada

-A que et dedicaves/ quin era el teu ofici? Quines son les eines del teu bagatge professional que aportes al programa de voluntariat?

Jo sóc tècnic. He treballat sempre en R+D. Els coneixements que apporto són molt generals, derivats d'haver participat en processos de selecció de personal i de proveïdors.

-Havies estat voluntari d'alguna altre ONG abans? Quina? Què feies?

Sí. Vaig col·laborar molts anys amb Amnistia Internacional. Hi vaig fer tasques de tota mena, i en el darrer període, vaig estar en un equip específic de Refugi i Asil.

-Què és el que més t'agrada del voluntariat? I el que menys?

Jo, l'expressió de si "m'agrada" trobo que no reflecteix ben bé perquè sóc aquí. Hi ha una motivació interna, com una obligació moral de moure's pels oprimits d'aquest món al qual pertanyem, una cosa que crema una mica. Ara, quan et fas voluntari, de l'organització que sigui, crec que has de tenir clar que t'has d'adaptar a les línies mestres i a la manera de fer d'allà on col·labores, i alhora mirar que les teves capacitats s'adeqüin realment amb allò que se't demana. Han de quadrar les dues coses.

-Creus que aquest programa compleix amb els seus objectius?

Això esperem! Ara hem tingut una bona prova amb les jornades "Voluntariat i Acció Social Empresarial" del 20 de setembre, i sembla que anem pel bon camí.

-Creus que el sector empresarial està obert a col·laborar amb entitats socials? Perquè?

I tant. Les empreses no viuen en una bombolla. Tracten amb la gent: empleats, públic, clients. Es mouen dintre d'unes societats, amb uns condicionants culturals molt forts. Aleshores solen estar obertes a assumir responsabilitats socials, pel seu propi bé, per la satisfacció dels seus empleats i per la seva imatge i la seva manera d'estar al món.

-A l'hora d'intentar apropar el nostre col·lectiu al sector empresarial quins son els problemes amb els que et trobes?

El primer problema és la crisi, és clar. Després, quan arribem a les possibilitats d'ocupació concretes, cal conjugar les característiques de la feina que les empreses ofereixen amb les capacitats dels usuaris del nostre servei.

-Podries explicar alguna anècdota que consideris interessant o t'impactes d'alguna manera?

Ja fa molts anys, tornava jo cap a casa en un vol internacional quan, només enlairar-se l'avió, va aparèixer una dona africana que s'havia amagat en el lavabo: un polissó. Les hostesses li van fer entendre que la durien directament a la policia, i vaig veure com la cara esperançada de la dona es tornava la viva expressió de la desesperança, tot plorant en silenci. Jo no sabia res de com atendre un polissó, i no vaig poder fer-hi res, però em vaig prometre que faria activisme per persones com aquesta. Que no volia ser còmplice, que no volia ser "d'eixe món". La meua contribució no és gran cosa, però per mi no quedarà.

Activitats de la CCAR

Apunta't a les parelles lingüístiques de català!

A la CCAR ja hem creat 11 parelles lingüístiques aquest any. Apunta't-hi, coneixeràs una persona d'una altra cultura i li ajudaràs a millorar el seu català!

El programa **Voluntariat per la Llengua** vol donar oportunitat a persones que no parlen el català habitualment a practicar la nostra llengua. Es formen parelles, formades per un voluntari i un aprenent, que mitjançant la conversa viuen un intercanvi cultural.

Qui pot ser voluntari per la llengua? Totes les persones

majors d'edat que parlin català habitualment i que puguin comprometre's a dedicar 10 hores, una hora per setmana, a conversar en català amb la persona assignada.

Qui pot ser aprenent? Totes les persones majors d'edat que parlen mínimament en català, tot i que sigui amb dificultats, i que volen guanyar fluïdesa per poder usar aquesta llengua en les seves activitats quotidianes, laborals o de relació social.

T'interessa? Contacta la Laia de la CCAR al 93 301 25 39.

VOLUNTARIAT PER LA LLENGUA

3a edició del curs “Asil, Immigració i Drets Humans” 4-19 de novembre

Del 4 al 19 de novembre, la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat organitza la tercera edició del curs "Asil, Immigració i Drets Humans" a la Federació Catalana d'ONGs.

Aquest curs vol oferir les eines necessàries per entendre en profunditat en què consisteix la protecció internacional en el marc de la Unió Europea i de l'estat Espanyol, i quins són els principals aspectes en l'acollida i l'acompanyament psicosocial a les persones immigrades, sol·licitants

de protecció internacional i refugiades.

Programa [aquí](#).

Inscripcions: [cursos_ccar@cear.es](mailto: cursos_ccar@cear.es).

Adjuntar CV.

Places limitades.

Exposició “Més a prop, coneixement + compromís + cooperació”

La Sala Cotxeres del Palau Robert acull, a partir del 19 de setembre, l'exposició “més a prop, coneixement + compromís + cooperació”, que reflexiona sobre les causes i els efectes de la pobresa, a partir de quatre drets humans bàsics com són l'accés a l'aigua, l'alimentació, la salut i l'educació. Aquesta iniciativa ha

estat impulsada per l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i organitzada per més de trenta ONG de Desenvolupament, Pau i Drets Humans, les universitats de Girona i Politècnica de Catalunya, la Diputació de Barcelona, l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.

Celebrada la jornada “Voluntariat i Acció Social Empresarial”

Raquel Fabregat, responsable del programa “Voluntariat i Xarxes Socials”

La CCA(R) apropa la Responsabilitat Social Empresarial a les empreses amb la realització de la jornada: “Voluntariat i Acció Social Empresarial”.

El divendres 20 de setembre va tenir lloc la Jornada “Voluntariat i Acció Social Empresarial”, acte organitzat per la Comissió Catalana d’Ajuda al Refugiat CCA(R) a la sala d’actes del Palau Macaya de Barcelona.

La Jornada va comptar amb la participació del Sr. Jaume Farré, Sotsdirector de l’àrea social de l’Obra Social de la Fundació La Caixa i de la Sra. Herminia Gil, Coordinadora de la línia d’economia social de Barcelona Activa (Ajuntament de Barcelona). Durant la taula rodona es varen poder debatre sobre l’evolució de la Responsabilitat Social Empresarial (RSE) en els darrers anys a través de l’experiència d’empreses representatives del territori com: Transports Metropolitans de Barcelona (TMB),

l’Associació de Voluntaris de la Caixa del Barcelonès i del Vallès Occidental, la Fundació PIMEC, Corresponsables i el Grup Barceló and Ressorts.

La jornada també va comptar amb la participació de dos persones usuàries de l’entitat que varen poder compartir amb els assistents i ponents quina ha estat la seva experiència en la recerca de feina durant la seva estància a Catalunya.

Amb la col·laboració de:

Denunciem

El cas d'Edward Snowden

Helena Abad, Àrea de Incidència.

A partir de la protecció diplomàtica atorgada per part de l'ambaixada equatoriana a Londres al fundador de Wikileaks, Julian Assange, la polèmica entorn al valor polític de l'asil porta diversos anys despertant l'interès dels mitjans de comunicació.

Edward Snowden, tècnic en empreses relacionades amb els serveis d'intel·ligència d'Estats Units, va filtrar a la premsa proves de que el govern nord-americà tenia un programa global d'espionatge virtual, que permetia controlar les comunicacions electròniques de les pàgines web més importants. Va rebre asil temporal per un any a Rússia, després de veure truncats els seus plans d'arribar a l'Equador o Veneçuela, a causa del rebuig del govern cubà a permetre-li a fer escala en el seu aeroport (única via per arribar al seu destí des de Rússia).

“Penso demanar asil a algun dels països que creuen en la llibertat d'expressió i s'oposen a minar la privacitat a nivell mundial” , diu Edward Snowden.

El recorregut de l'ex tècnic dels serveis secrets nord-americans, des de que va filtrar els documents, va començar a Hong Kong i des d'aleshores a demanat

asil a diferents països¹. Però molts no permeten la sol·licitud d'asil si no es troben dins de les seves fronteres (Fet bastant contradictori). Com va ser el cas a Espanya o a Islàndia, que va ser un dels primers a qui va demanar ajuda. Sota pressió popular, alguns polítics islandesos van proposar que, ja que EUA va retirar el passaport a Snowden², li podrien atorgar la nacionalitat islandesa. Però per a això, la llei islandesa també obliga a que el sol·licitant es trobi dins de les fronteres. Al no poder arribar fins a aquest país, s'hauria de debatre al Parlament islandès. Però ni tan sols es va aprovar el debat al Parlament.

Washington Post

---

¹http://www.huffingtonpost.es/2013/07/02/ning-un-pais-acepta-solicitud-de-snowden-por-el-momento_n_3532432.html

²<http://www.lajornadanet.com/diario/archivo/2013/julio/5/7.php>

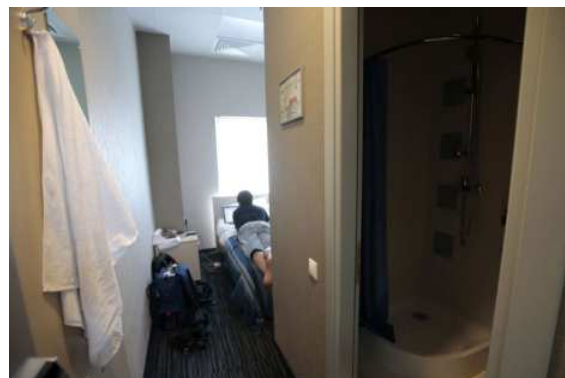
Al no disposar d'asil concedit per part del govern moscovita, no va poder abandonar la zona de trànsit de l'aeroport de Moscou fins després de cinc setmanes per por de ser capturat i extraditat pel govern dels EUA. Malgrat la imatge de protecció, o de "terra de ningú" que sembla oferir la zona de trànsit dels aeroports, tècnicament no és així. Aquest espai, únicament està pensat per evitar a aquells viatgers que es dirigeixin a un tercer país, haver de passar pels tràmits de migració del país en el què fan escala. Però segueix estant sota el marc jurídic del país en què es trobi. De fet, un ciutadà nord-americà no pot estar més de 24h a la zona de trànsit d'un aeroport rus sense haver obtingut un visat de trànsit per part de les autoritats moscovites.

L'avantatge per Snowden és que Rússia no té conveni d'extradició amb els Estats Units i això fa que el govern rus, i Vladimir Putin en concret, l'utilitzi, dins del joc estratègic de la *Realpolitik*, per demostrar que el país rus no està sota la influència nord-americana.

Malgrat que l'Havana ho ha desmentit, fonts del mitjà de comunicació rus "Kommersant"³ afirmen que el govern cubà va denegar el permís a Snowden per fer escala a l'Havana, cedint així a pressions dels EUA. Tal com afirma el mateix Snowden "No pots enfrontar-te al país més poderós del món i no tenir en compte aquesta possibilitat, si et volen enxampar, ho faran". Així, es confirma una vegada més la necessitat d'unes lleis internacionals respecte a l'asil, suficientment fortes, com per a

que cap país pugui posar en dubte els drets universals al respecte.

El cas Snowden, a més de destapar la realitat del panorama polític internacional i la falta d'ètica d'alguns governs, també ha posat sobre la taula la realitat de moltes persones que es veuen obligats a fugir dels seus països d'origen, per por a ser torturats, assassinats, etc. Snowden, al ser un personatge d'interès públic i ser recolzat econòmicament per entitats com Wikileaks, ha pogut "gaudir" d'una estada relativament còmoda dins de l'aeroport de Moscou, un bon assessorament jurídic i moltes altres facilitats. Però, què passa amb aquests milers d'anònims que intenten arribar cada dia a aeroports fugint de destins tant o més funestos que el del senyor Snowden?

Habitació Hotel dins de la zona de transit de l'aeroport de Sheremetyevo (cost habitació: 70€). Font: <http://www.elmundo.es/elmundo/2013/06/26/internacional/1372256401.html>

3

http://www.huffingtonpost.es/2013/08/26/cuba-rechazo-snowden_n_3815639.html

Col·labora amb nosaltres!

La CCAR, més necessària que mai

La Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat convida a participar en l'entitat a totes aquelles persones que comparteixen els nostres enfocaments i posicionaments envers els Drets Humans i en defensa del dret d'asil.

La CCAR té un enfocament educatiu en clau de Drets Humans i en el foment d'un voluntariat crític i transformador, i podran ser socis i sòcies de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat totes aquelles persones físiques i jurídiques que voluntàriament s'impliquin a la realització del nostre objectiu.

Truqueu-nos al 933012539, contacteu-nos a ccar@cear.es o vine a veure'ns al Carrer Junta de Comerç n.26, 08001 Barcelona.

Segueix la CCAR a :

[Twitter CCAR](#)

[Facebook CCAR](#)

[Youtube CCAR](#)

Generalitat de Catalunya

**Ajuntament
de Barcelona**